Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΖΕΒΑ.

Τήν Τετάρτην, 8ην/21ην Ἰανουαρίου 2015, μεθεπομένην τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ, ἤτοι τῆς μνήμης τῶν κτιτόρων αὐτῆς Ἁγίων Ἰωάννου καί Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν.

Οἱ ἐν λόγῳ δύο ὅσιοι διεδραμάτισαν σημαίνοντα ρόλον εἰς τήν ἱστορίαν τῆς Μονῆς, ὁ πρῶτος τόν 5 ο μ.Χ. αἰῶνα προσελθών εἰς αὐτήν ἀπό τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ δεύτερος τόν 7 ο μ.Χ. αἰῶνα προελθών ἐκ Κύπρου καί ἀποκαταστήσας τά τῆς Μονῆς ἐκ τῶν φθορῶν τῆς Περσικῆς εἰσβολῆς τοῦ 614 μ.Χ.
Διά τήν ἑορτήν εἰς τήν ἐν λόγῳ Μονήν προσῆλθεν ἐξ Ἱεροσολύμων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, Ὅστις ἐγένετο δεκτός ὑπό τοῦ καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου».

Αὐτόν τόν ξένον Τόκον, ὁ Ὁποῖος ἐσαρκώθη ἐν Βηθλεέμ, ἐβαπτίσθη ἐν Ἰορδάνῃ, ἐσταυρώθη καί ἀνέστη ἐν Ἱεροσολύμοις,

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,
μετά τῆς Τιμίας Ὑμῶν Συνοδείας,

Αὐτόν τόν ξένον Τόκον, τόν Ὁποῖον ἐκήρυξαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰς τήν Οἰκουμένην καί ἐξ αἰτίας αὐτῶν εὐηγγελίσθη ἅπασα ἡ Ὑφήλιος, Αὐτόν ἀκριβῶς τόν ξένον Τόκον, ἠγάπησαν καί οἱ Ἅγιοι θαυματουργοί Κτίτορες τῆς Ἱερᾶς ταύτης Λαύρας, Ἰωάννης καί Γεώργιος!

Τό «ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου» ποθήσαντες, προέβησαν ἐν πρώτοις εἰς ξένωσιν τοπικήν, ἐρχόμενοι ἐκ τῆς πατρίδος του ὁ καθείς, εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί ἀγωνισάμενοι τόν καλόν ἀγῶνα, ἐπραγμάτωσαν ἐν συνεχείᾳ ξένωσιν τροπικήν διά τῆς ἀποξενώσεως ἐκ τῶν παθῶν καί τῶν ἁμαρτιῶν! Ὡς ἐκ τούτου, λάμπουν σήμερον ὡς ἄστρα εἰς τό νοητόν τῆς Ἐκκλησίας στερέωμα. Εἶναι κατά τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν Θεολόγον, «φῶτα μικρά, φῶς τό μέγα περιχορεύοντες», (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΙΗ’, εἰς τόν Πατέρα παρόντος Βασιλείου, ΕΠΕ 6, 344).

Τήν αὐτῶν μνήμην νῦν ἑορτάζομεν, μέ κέντρον καί σημεῖον ἀναφορᾶς τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τή συμμετοχήν στά Ἅγια Μυστήρια. Διότι, ὅπως καί ὁ Ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας τονίζει, ἡ λύτρωσις καί ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν συνδέεται ἄμεσα μέ τή συμμετοχήν τους κατά τήν παροῦσαν ζωήν, εἰς τό ὑπερφυές μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, εἰς τό ποτήριον τῆς Ζωῆς. Ὁ ἄρτος τῆς θείας Εὐχαριστίας, τόν ὁποῖον κοινωνοῦν οἱ πιστοί καί φέρουν μέσα τους, λέγει ὁ ἅγιος Πατήρ, εἶναι ἐκεῖνο τό Σῶμα, τό ὁποῖον θά φανῇ σ’ ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅταν θά ἔρχεται ἐπί τῶν νεφελῶν καί θά λάμψῃ σέ μία στιγμή χρόνου μ’ ὅλη τή λαμπρότητά του σάν ἀστραπή σ’ Ἀνατολή καί Δύση. Μέ τήν ἀκτῖνα αὐτοῦ τοῦ φωτός μέσα τους, ζοῦν οἱ μακάριοι πιστοί πού μετέχουν εἰς τήν θείαν Τράπεζαν. Καί ὅταν πεθάνουν, δέν θά χάσουν τό φῶς. Διότι τό φῶς πάντοτε ἀκολουθεῖ τούς δικαίους, οἱ ὁποῖοι θά φθάσουν εἰς τήν μέλλουσαν ζωήν, λάμποντας μέ αὐτό τό φῶς, μέ τό ὁποῖον πάντοτε συνυπῆρχαν: «ἐπ’ ἐκεῖνο τηνικαῦτα τρέχοντες»,

δηλαδή πρός ἐκεῖνο τό φῶς τρέχοντας καί τότε. (Νικολάου Καβάσιλα, Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, Λόγος Δ', Φιλοκαλία τῶν Ἱερῶν Νηπτικῶν καί Ἀσκητικῶν, ΕΠΕ 22, 482 ἐξ.)

Οὕτως καί ἡ Ὑμετέρα θειοτάτη Μακαριότης, πατρικῶς μᾶς νουθετεῖ καί ἐμπράκτως, διά τοῦ ἰδίου Αὐτῆς παραδείγματος, διακριτικῶς μᾶς παρακινεῖ, ὅπως καθημερινῶς τελῶμεν τήν θείαν Λειτουργίαν.

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ὡς εὖ παρέστητε!

Δεῦτε ἄρξωμεν τῆς Πανηγύρεως!

Ὄντως ὁ Μακαριώτατος ἤρξατο τῆς Πανηγύρεως τοῦ Ὄρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ ἀνακαινιστοῦ τῆς Μονῆς ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Κωνσταντίνου, τοῦ Ἁγιοσαββίτου Ἱερομονάχου π. Εὐφροσύνου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καί ἱερέων παρεπιδημούντων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί ἄλλων διακόνων, ψαλλόντων τοῦ Ἱερομονάχου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γηρομερίου τῆς θεοσώστου Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας καί τοῦ Ἁγιορείτου μοναχοῦ π. Ἰωσήφ ἑλληνιστί καί τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἄκκρης Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἀραβιστί, καί προσευχομένων ἐντοπίων Χριστιανῶν καί προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί Ρουμανίας.
Διαρκούσης τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἑλληνιστί ἔχοντα οὕτως:

«Τό φωτιστικόν καί φωτίζον τούς ἀνθρώπους, φῶς αὐτολαμπές σύ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου βαπτισθείς, ὅλος ἔλαμψας, φῶς τό ὁμοούσιον Πατρί σου, ἐν ᾧ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστέ κράζει σοι. Εὐλογημένος ὁ φανείς θεός ἡμῶν δόξα Σοι», ἀναφωνεῖ ὁ μελῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί πατέρες καί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
εὐλαβεῖς προσκυνηταί.

Τό φῶς τό λάμψαν ἐκ τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου ἐπί τῷ ὑπό Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου βαπτισθέντι Χριστῷ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, ἵνα ἑορτίως τιμήσωμεν τόν φίλον τοῦ Χριστοῦ καί μιμητήν ἐν τῇ ἀσκήσει Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, Γεώργιον τόν ἔνθεον, ἐπί τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτοῦ.

Ὁ τῆς ἐρήμου πολίτης γενόμενος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος, ἀκούων εἰς τούς λόγους τοῦ προφητάνακτος Δαυίδ: «Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπί τάς πηγάς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός σέ ὁ θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρός θεόν τόν ζῶντα», (Ψαλμ. 41, 2-3), παρεγένετο εἰς τήν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ἵνα ἀφ' ἑνός μέν ἀναψύξῃ ἐκ τῆς δίψης αὐτοῦ πρός τόν θεόν τόν ζῶντα, ἀφ΄ ἑτέρου δέ ἵνα ἐνδυθῇ τό ἔνδυμα τοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ Πατρός, ἐν ᾧ ηὐδόκησε», (Ματθ. 3,17).

Ὡς ἄλλον ὀρειάλωτον καί θηριάλωτον πρόβατον, ἀνευρών ὁ θεός τόν Γεώργιον,

εἰσήγαγεν αὐτόν εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καί κατέστησεν αὐτόν κοινωνόν τῆς θείας δόξης Αὐτοῦ, ὡς κηρύττει καί ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «Οἴδαμεν δέ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατά πρόθεσιν κλητοῖς οὖσι. Ὅτι οὕς ἐκάλεσε, τούτους καί ἐδικαίωσε, οὐς δέ ἐδικαίωσε, τούτους καί ἐδόξασε», (Ρωμ. 8, 28-30).

Τήν ἀσκητικήν καί μοναστικήν ταύτην μάνδραν τοῦ Χοζεβᾶ κατέστησεν τόπον τοῦ ἁγιάσματος τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεώργιος, μετά τῶν ἁγίων συνασκητῶν αὐτοῦ. Καί τοῦτο, ὡς διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος, «πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 4, 12-13).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐκάλεσεν σήμερον ἡμᾶς ἐν τῇ ἑορτίῳ αὐτοῦ μνήμῃ ὁ Ἅγιος Γεώργιος, εἰς τήν ἑνότητα δηλονότι τῆς πίστεως.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος τοῦ Χοζεβᾶ Γεώργιος μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τήν κοινωνίαν τῆς δόξης αὐτοῦ. Μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τήν θέωσιν αὐτοῦ, ὡς ἐκάλεσεν καί τόν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ συμμοναστήν αὐτοῦ, ὅσιον Πατέρα Ἰωάννην, τοῦ ὁποίου τό ἄφθαρτον εὐωδιάζον σκήνωμα μαρτυρεῖ καί ἑρμηνεύει κατά τόν πλέον σαφῆ καί ἐναργέστατον θεολογικόν τρόπον, τί ἀκριβῶς φρονεῖ ὁ μέγας Παῦλος λέγων: «μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ», (Ἐφ. 4-13). Ὑπ’ αὐτήν τήν Παύλειον ἑρμηνείαν πρέπει νά κατανοοῦμεν τούς λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ: «ἵνα πάντες ἕν ὦσι» κατά τήν προσευχήν Αὐτοῦ ὑπέρ Ἑαυτοῦ καί διά τούς μαθητάς Του καί δι’ ὅσους θά πιστεύουν εἰς Αὐτόν (τόν Κύριον), (Ἰωάν. 17,21).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι τό κριτήριον τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό «αὐτολαμπές φῶς» τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν τοῖς ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου βαπτισθέντος καί ὅλως λάμψαντος, φῶς τό ὁμοούσιον τῷ Πατρί αὐτοῦ. Τοῦ θείου τούτου φωτός οὗτινος μέτοχος ἐγένετο ὁ Ὅσιος Γεώργιος καλούμεθα νά γίνωμεν συμμέτοχοι καί πάντες ὅσοι ἐπιθυμοῦμεν τήν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἑνότητα ἡμῶν.

Πρός ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, δι’ ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς· νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ’ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,», (Κολοσ. 3, 5-10).

Αὐτόν τοῦτον τόν ἀπεκδυσάμενον τόν παλαιόν ἄνθρωπον καί ἐνδυσάμνεον τόν νέον, τόν ἀνακαινισθέντα ἐν Χριστῷ ἄνθρωπον, Γεώργιον τόν ἔνθεον σήμερον κατά τόν καιρόν τῆς ἑορτῆς τῆς θείας Ἐπίφανείας ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ, τιμᾷ καί γεραίρει ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησία. Ποιεῖ δέ τοῦτο, διότι ὁ μέν Ἰορδάνης ποταμός ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω, θεασάμενος τό πῦρ τῆς θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον ἐπ’ αὐτόν, (κατά τόν Ἅγιον Σωφρόνιον Ἱεροσολύμων). Τό

δέ σεμνεῖον τοῦ Χοζεβᾶ κατηυγάσθη ὑπό τοῦ φωτός τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, τοῦ φωτός τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ θείου φωτός, τοῦ λάμψαντος καί φωτίσαντος τά ὄμματα τῆς διανοίας τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Γεωργίου.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς, εὐλαβεῖς συνεορτασταί, ὅπως ἡ παρ’ ἡμῶν τῶν ἀναξίων δέησις ὑπέρ φωτισμοῦ καί ἁγιασμοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν γένηται εὐπρόσδεκτος τῷ θεῷ Πατρί τῶν Φώτων διά τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί διά τῶν ἱκεσιῶν τοῦ Ὁσίου ἡμῶν Γεωργίου καί τῶν ἁγίων συνασκητῶν αὐτοῦ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Καισαρείας καί Ἰωάννου τοῦ νέου. Ἀμήν.
καί ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/01/21/9627

Μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος π. Κωνσταντῖνος παρέθεσε τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

httpv://youtu.be/eJi_EfvCCjI